

[Wilhelm.]

derende lå omkring brutto 20.000 kr., hvoraf langt størsteparten var indhentet ved erhvervsarbejde, som alle og enhver ved er blevet vanskeligere at få i år, end det var sidste år. Det betyder jo, at hvis man for eksempel — jeg gør det rent teoretisk i første omgang — bare sammenligner med den boligsikringsordning, vi skal diskutere her i salen om en times tid, og hvorefter man siger: den rimelige husleje for indtægter op til 20.000 kr. er 12 pct. af bruttoindtægten, der skal ydes boligsikring for det, der overstiger 12 pct., vil man se, at det, at de uddannelsessøgende ikke er omfattet af en boligsikringsordning, i realiteten betyder, at man for de nye kollegier faktisk må opkræve en andel af de unges bruttoindtægt, som er ca. tre gange så stor som dér, hvor man sætter den rimelige husleje for folk, der er under boligsikring. Jeg vil ikke hermed argumentere for, at uddannelsessøgende skal have boligsikring, bl. a. af den grund, at jeg tror, det er det forkerte sted at støtte. Det vil nok være meget vanskeligt, med dette tings sammensætning ikke mindst, at holde sig til en boligsikring, der kun gjaldt kollegieværelser; og hvilken afsmitning det ville få på privatudlejede værelseres pris, kan man kun få mareridt af at tænke på, så jeg synes ikke, det er det rigtige sted at sætte ind. Jeg mener, det må være på finansieringen, man skal gå ind, og jeg mener, man dér skal tænke på, at netop en reduktion af de uddannelsessøgendes boligudgifter, selv om man ved beslutninger her i virkeligheden kun rammer en mindre del af området, nemlig kollegierne, er 2-3 gange så effektiv som andre former for støtte til uddannelsessøgende, alene af den grund, at vi har masser af erfaring for, at en sådan reduktion af kollegiepriserne vil medføre om ikke en fuldstændig parallel, så dog en tendentielt ensartet reduktion på de privatudlejede værelser.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg tror, at for en ordens skyld er det nødvendigt at sige til de ordførere, der har kritiseret regeringen og mig for det lovforslag, som i dag ligger til første behandling, at det er boligudvalget, der har vedtaget — og jeg har forstået i enstemmighed — at disse to kapitler i lovforslaget om boligbyggeri skulle genfremsættes i folketinget for at viderebe-

handles i boligudvalget. Derfor er disse to kapitler uændrede efter boligudvalgets ønske, og de bemærkninger, som jeg har gjort på den socialdemokratiske regerings vegne, er at finde i min fremsættelsestale, hvor jeg stiller mig kritisk over for en del af de ting, som er med i disse to kapitler. Jeg synes blot, at det skal med for ligesom at klargøre situationen over for det forslag, som nu er til behandling.

Der har ligesom været debat om to ting. For det første det, lovforslaget drejer sig om, det kommende kollegiebyggeri og det kommende byggeri af sociale institutioner, og dernæst spørgsmålet om de problemer, der er i den bestående kollegiemasse. Lad mig tage det, der drejer sig om lovforslaget, først.

Jeg vil klart sige, at jeg er enig i de betragtninger, der har været gjort gældende fra forskellige ordførere omkring integrationen, men jeg vil også sige til det, som bl. a. hr. Johan Philipsen var inde på, at der er visse steder her i landet, hvor der ikke er noget at integrere i, og i det pågældende område må vi naturligvis bygge de kollegier, som er nødvendige, men ellers går jeg i hovedtanken ind for princippet omkring en integration i det almennyttige byggeri af boliger for unge.

Jeg tror også, det er rigtigt, som hr. Ejler Koch var inde på, at hele spørgsmålet ikke bare er et spørgsmål om boliger for unge under uddannelse, men er et spørgsmål om boliger for unge, og jeg er også enig med hr. Ejler Koch i nødvendigheden af at få hele dette problem undersøgt, kulegravet, således at man har et bedre grundlag at lovgive på måske allerede i den kommende samling, og jeg vil ikke være fremmed over for at nedsætte en kommission, der ser på hele spørgsmålet om boliger for unge og også på den organisationsform, der er nødvendig for, at integrationen kan lykkes, og måske også på den organisationsform, som i øjeblikket eksisterer i den bestående kollegiemasse.

Hr. Kjærulff-Schmidt mente, at støtten til kollegier ikke skulle være anderledes end støtten til det øvrige byggeri, og jeg går ud fra, at hr. Kjærulff-Schmidt har tænkt på støtten til det almennyttige byggeri. Jeg vil da lige pege på, at jeg har fået den opfattelse, at fremskridtspartiet sådan set et gået imod enhver form for støtte til almennyttigt byggeri. Det betyder altså sagt med rene ord —